

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4043/2018
26.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милош Кораћевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Бранко Ракита, адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2-50/18 од 13.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2-50/18 од 13.04.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2-258/16 од 26.10.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и промењена је пресуда Основног суда у Смедереву П2- 800/2012 од 28.03.2013. године у делу изреке под два, тако што је утврђено самостално вршење родитељског права од стране тужиоца над малолетним ћеркама ВВ, рођеном ... године и ГГ, рођеном ... године. Ставом другим изреке одређен је модел одржавања личних контаката између мал. ГГ и мал. ВВ са мајком ББ, на начин ближе наведен у изреци, на који начин је измењена пресуда Основног суда у Смедереву П2- 800/2012 од 28.03.2013. године у ставу четвртом изреке. Ставом трећим изреке првостепене пресуде одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се уреди начин одржавања контаката између тужене и малолетне деце странака на начин ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке утврђено је да је у преосталом делу пресуда Основног суда у Смедереву П2 -800/2012 од 28.03.2013. године у ставу један изреке остала неизмењена док је иста укинута у ставу трећем изреке. Ставом петим изреке првостепене пресуде одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом Основног суда у Крагујевцу П2-258/16 од 12.03.2018. године обавезана је тужена да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне деце странака месечно плаћа износ од по 4.000,00 динара сваког 01-ог до 05-ог у месецу за текући месец на начин ближе наведен у изреци пресуде.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж2-50/18 од 13.04.2018. године године, у ставу првом изреке одбио као неосновану жалбу тужене и пресуду Основног суда у Крагујевцу П2-258/16 од 26.10.2017. године у ставовима један и два изреке потврдио. Ставом другим укинута је првостепена пресуда у ставу пет изреке и допунска пресуда првостепеног суда од 12.03.2018. године и у укинутим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим одбачена је као неблагоприятна допуна жалбе тужене.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију, тужилац предлаже да се ревизија одбије, трошкове је опредељено тажио.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Других битних повреда одредаба парничног поступка које би могле представљати основ за уважавање ревизије тужене нема.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак дана ... 2010. године из кога имају две малолетне ћерке ВВ, рођену ... године и ГГ рођену ... године. Брак парничних странака разведен је пресудом Основног суда у Смедереву П2- 800/2012 од 28.03.2013. године, којом су малолетна деца странака поверена мајци на самостално вршење родитељског права, уређен је модел одржавања личних односа малолетне деце са оцем као родитељем, са којим деца не живе и обавезан је отац овде тужилац да на име доприноса за издржавање малолетних ћерки месечно плаћа износ од по 6.000,00 динара. Тужена је у ... месецу 2016. године покушала да изврши самоубиство након чега је хоспитализована на психијатриском одељењу ..., а малолетна деца су привременом мером Основног суда у Крагујевцу П2-258/16 од 04.04.2016. године, поверена оцу на самостално вршење родитељског права.

Из налаза и мишљења вештака Института за ментално здравље Кабинета за судску психијатрију из ..., утврђено је да се код тужене не региструју индикатори нити симптоми постојања процесне психозе нити актуелног компромитованог теста реалности. Мишљење је вештака да се у конкретном случају код тужене ББ ради о ремисији након акутне и пролазне психотичне или депресивне епизоде и да

не постоје индикатори који указују на немогућност да тужена самостално обавља родитељске обавезе. Из посебног налаза психолога, који је дат у оквиру институционалног вештачења, утврђено је да услед недостатка медицинске документације није могуће дати прецизну диференцијалну дијагностичку психотезу као и да је тужена заогрнута рационализацијом религиозности и псеудоморалности која се у значајној мери уклапа у as-if ниво адаптације и представља неку врсту заменског идентитета. Приликом саслушања вештака, наведено је да искакање које се догодило код тужене не дисквалификује њену способност да самостално врши родитељско право наводећи при том, да тим вештака није вршио оцену компетенције другог родитеља.

Из налаза и мишљења вештака Центра за социјални рад „...“ у ... утврђено је да се тужена презентује као родитељ који воли своју децу и да испуњава основне услове за вршење родитељског права за шта исказује високу спремност и мотивисаност. Тужена се у великој мери ослања на свог оца ДД што потврђује и сама тужена саслушана као парнична странка која је у свом исказу навела да свуда иде у пратњи свог оца. Као могући ризик по мишљењу овог центра уочава се испољен став тужене према развојним потешкоћама старије ћерке у смислу њиховог минимизирања и несагледавања у потпуности важности развојне стимулације код деце, а уочени су и елементи изолованости тужене и њеног оца из уже и шире социјалне заједнице.

Из налаза и мишљења Центра за социјални рад ..., произилази да је тужилац високо мотивисан за вршење родитељског права и да поседује капацитете да задовољи развојне потребе деце и да на адекватан начин води рачуна о њиховом здравственом стању посебно у односу на мал. ВВ која има проблем са говором и заостаје у појединим сегментима развоја. Из налаза је утврђено да су се оба детета потпуно адаптирала на нову средину и да се добро слажу са бабом и дедом са којима проводе време док је отац на послу. Из непосредног контакта који је остварен у Центру за социјални рад обе девојчице су навеле да им мајка недостаје али да би волеле да живе са оцем. Након детаљне опсервације породице мишљење органа старатељства је да је у најбољем интересу малолетних девојчица да буду поверене оцу на самостално вршење родитељског права.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили одредбе члана 60. став 1. и члана 61. Породичног закона, када су имајући у виду најбољи интерес детета изменили пресуду Основног суда у Смедереву П2- 800/2012 од 28.03.2013. године у делу одлуке о вршењу родитељског права и малолетну децу странака поверили тужиоцу, као оцу на самостално вршење родитељског права и одредили модел одржавања контаката малолетне деце са туженом.

И по оцени Врховног касационог суда у најбољем интересу малолетне деце је да буду поверена оцу на самостално вршење родитељског права, имајући у виду све околности конкретног случаја и мишљење органа старатељства, где се наводи да је најбољи интерес малолетне деце да отац над њима самостално обавља

родитељско право нарочито имајући у виду предочене могуће ризике на страни тужене, који се огледају у минимизирању и несагледавању у потпуности важности развојне стимулације код деце као и у елементима изолованости тужене и њеног оца из уже и шире социјалне заједнице. Треба имати у виду и да је тужилац уз помоћ своје примарне породице добро организовао бригу о деци, да тужиоци родитељи у његовом одсуству чувају малолетну децу, да су се малолетна деца врло брзо прилагодила новој средини и да воле бабу и деду са којима се лепо слажу, да је тужилац након преузимања малолетне деце обе девојчице уписао у обданиште. Најбољи интерес детета је правни стандард који се цени према околностима сваког конкретног случаја. У конкретном случају Врховни касациони суд налази да је правилно оцењен интерес малолетне деце, те да је у најбољем интересу малолетних девојчица да буду поверене оцу на самостално вршење родитељског права.

Будући да трошкови састава одговора на ревизију не представљају оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП, то је одлучено као у изреци под два.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић